

čebné podle § 149, odst. 1. (VPS Cpo 2010/30 z 6. prosince 1930, Svép. 1931, str. 16.)

Vrchní pojišťovací soud co do otázky, jaká náhrada náleží veřejné nemocnici za ošetřování pojištěnky pro porod, vyslovil a odůvodnil v jiných obdobných případech právní názor odchylný od názoru vysloveného v cit. rozhodnutí Cpo 2010/30-1, totiž názor, že i při ošetřování pro porod veřejná nemocnice má nárok na náhradu podle § 149, odst. 1, poj. zák. (srovn. rozhodnutí vrchního pojišťovacího soudu ze dne 3. července 1930, Cpo 884/30-1), a to hlavně proto, že odst. 3 § 149 mluví pouze o ošetřování ve veřejné porodnici, v pojišťovacím zákoně není speciálního ustanovení o ošetřování poskytnutém veřejnou nemocnicí pro porod, ošetřování pro porod způsobuje v nemocnici celkem stejný náklad jako ošetřování pro nemoc, a proto leží nablízku použití i v tomto případě ustanovení odst. 1 cit. paragrafu. (VPS z 12. října 1931, Cpo 307/31, Svép. 1931, č. 163.)

Nemocenská pojišťovna je povinna platit léčebné za 28 dní veřejné nemocnici, i když před tím byl na tuto nemoc pojištěnec v nemocnici soukromé. (VPS z 14. března 1931, Cpo 248/31, Svép. 1931, čís. 105.)

Jestliže je pojištěnec léčen ve veřejných nemocnicích pro různé nemoci, které nastaly bezprostředně za sebou, takže šlo o nepřetržitě trvající onemocnění ve smyslu zákona o sociálním pojištění, je nemocenská pojišťovna povinna uhradit ošetřování podle § 149 pouze za 28 dní. (VPS z 30. dubna 1931, Cpo 278/1931.)

Pro zaměstnance podrobené pojištění podle právních předpisů o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců neplatí ustanovení § 149, odst. 2, poj. zák. č. 221/24 Sb. (VPS z 31. března 1930, Cpo 481/30-1, Svép. č. 12/1930.)

G. Ošetření rodinných příslušníků ve veřejné nemocnici.

Podle § 150 nemusí platiti pojišťovna náklady za léčení a ošetřování příslušníků rodiny ve veřejných nemocnicích, poskytla-li však k léčení poukaz, je povinna platiti 2 Kč denně.

Lékař pojišťovny, neobdržel-li snad zvláštního zmocnění, je oprávněn k úkonům lékařským, nikoliv však právním dispozicím, a nemá proto práva vydávati poukazů ve smyslu § 150 zákona. Tento názor není v rozporu s výměrem ministerstva sociální péče ze dne 19. července 1927, č. 12.403/IV, podle kterého hlášení pojištěnce nemocným u lékaře stačí ve smyslu § 97, odst. 1, zákona ke vzniku nároku na pomoc v nemoci. (VPS z 8. ledna 1930, Cpo 455/29, Svép. č. 4/1930.)

Nemocenská pojišťovna nemusí přinést k nákladům za léčení a ošetřování rodinného příslušníka ve veřejné nemocnici, nevyžaduje-li nemoc sama o sobě ústavního léčení a nebyly-li okolnosti, jež by tento způsob léčení v konkrétním případě činily nutným, pojišťovně oznámeny. (VPS z 9. listopadu 1920, Cpo 63/29, Svép. č. 1/1930.)

Nemocenská pojišťovna je povinna přispěti podle § 150 k nákladům na léčení a ošetřování příslušníků rodiny ve veřejné nemocnici, i když poukaz nevydala, a to v tom případě, jestliže byla podle zákona povinna vydati poukaz na toto léčení a ošetřování. (VPS z 9. listopadu 1929, Cpo 56/29, Svép. č. 1/1930.)

Nárok nemocnice podle § 150 je odvislým od nároku pojištěnce a trvá tedy tento nárok jenom pokud trvá pojištění. (VPS z 28. května 1931, Cpo 347/1931, Svép. 1931 čís. 123.)

Pro rodinné příslušníky soukromých zaměstnanců pensijně pojištěných neplatí nemocenská pojišťovna příspěvků na léčení a ošetřování ve veřejné nemocnici ve smyslu § 150 poj. zákona. (VPS z 29. března 1930, Cpo 326/30, Svép. č. 12/1930.)

(Dokončení.)

JUDr. JOSEF ČÍZEK:

Cvičení ve zbrani v roce 1932.

Výnosem ministerstva národní obrany ze dne 1. října 1931, č. j. 10.916-hl. št./3. odděl. (Věcní Věstník M. N. O. čís. 45, článek 396 ze dne 10. října t. r.), byly uveřejněny směrnice pro povolávání vojenských osob v záloze a náhradní záloze na cvičení ve zbrani (služební) v roce 1932. Mužstvo náhradní zálohy odvodních ročníků 1929, 1927, 1925, 1923 a 1921 se povolává na čtyři neděle. Důstojníci a rotmistři v záloze odvodních ročníků 1928, 1926 a 1924 jakož i mužstvo v záloze ostatních zbraní a služeb od-

vodních ročníků 1927, 1925 a 1923 se povolává na 3 neděle. Mužstvo v zál. s klas. Bs a B, vyjímajíc mužstvo v záloze pomocného zdravotnictva, vojenského zeměpisného ústavu a poddůstojníky účetní a početní, ke cvičení povoláno nebude. Rovněž nebudou povolávány vojenské osoby v záloze a náhradní záloze trvale usedlé v cizině, a to ani tehdy, jde-li o nahrazování cvičení.

Je ponecháno na vůli zemským vojenským velitelstvím, ve kterých obdobích a v jakých střídách budou povolávati nahoře

naznačené osoby cvičením ve zbrani povinné, podle místních a výcvikových poměrů.

Při cvičeních ve zbrani v roce 1932 nebude používáno vlastních motorových vozidel záložníků, jak tomu doposud bylo.

Jak z hořejšího výnosu je patrné, přikročila pro rok 1932 vojenská správa z úsporných důvodů k omezení při povolávání záložníků na cvičení a nevykoná tudíž cvičení v roce 1932 značný počet příslušníků zálohy.

Kromě toho bylo úřadům přikázáno, aby záložníkům vycházely vstříc i při překládání cvičení na dobu pro ně existenčně vhodnou, aby jejich hospodářská situace nebyla zhoršována. Bude tedy jistě na místě upozorniti na příslušná ustanovení branných předpisů o odkladu cvičení. Jelikož osoby cvičením povinné budou povolávány v několika střídách, mohou sezonní zaměstnanci, jako zedníci, natěrači, malíři, čišníci, zvěrokleštíci, zemědělství dělníci, dlaždiči, kožešníci a podobně, dále rolníci, kteří prokázaně nemají nikoho z rodiny nebo ze svých schopných zaměstnanců, kdo by je v letních měsících nahradil neb zastupoval, žádati o povolání na cvičení na zvláštní střidu, a to od polovice dubna do polovice května. O povolení vykonati cvičení v téže době mohou žádati také osoby, které chtějí cestovati do ciziny.

Pokud to služební zájmy připouštějí, lze na odůvodněnou žádost i z jiných důvodů, zvláště existenčních, povoliti, aby cvičení mohlo býti vykonáno v jiném měsíci stanoveného období pro cvičení, než na který je žadatel povolán, neb v určitém období roku, který předchází rok, v němž je žadatel cvičením povinen.

Mužstvo v záloze podává žádost nekolikovanou u politického úřadu I. stolice (u vojenského referátu magistrátu hlavního města Prahy a venku u okresního úřadu) místa trvalého bydliště. Tento úřad ji pak postoupí po vyšetření přímo příslušnému náhradnímu tělesu (útvary), které o žádostech rozhoduje s platností konečnou. Žádostem za povolení vykonati cvičení ve zbrani mimo stanovená období nelze zásadně vyhověti.

Jinou výhodou, poskytnutou brannými předpisy, je odklad cvičení na příští rok. Tento odklad cvičení ve zbrani na příští rok může býti povolen na žádost cvičením povinného: je-li nemocen; je-li trvale uselý v cizině a vyžadovala-li by jízda k vojenskému tělesu (útvary) značné ztráty času a značného nákladu; je-li nepostradatelným lékařem, zaměstnaným ve veřejném léčebném ústavě; je-li jediným lékařem anebo

lékárníkem v obci nebo jediným zvěrolékařem v politickém okrese; je-li studujícím ve stadiu zkoušek, takže by cvičení znamenalo pro něho závažné přerušování příprav ke zkouškám, a konečně v jiných případech zvláštního zřetele hodných. Pod tento případ lze subsumovati důvody existenční (nastoupení do zaměstnání a podobně), rodinné (nemoci členů rodiny) atd.

Žádosti musí býti doloženy v případě prvého lékařským vysvědčením, v němž musí býti neschopnost k dopravě potvrzena neb prokázána, při důvodu studijním potvrzením učiliště, do něhož chodí, o tvrzených okolnostech, a ve všech ostatních případech musí býti důvody potvrzeny politickým úřadem I. stolice.

Žádosti i s příslušnými doklady třeba podati co možná ihned po dodání svolávacího lístku, nejpozději však pět neděl před počátkem cvičení; později lze podati žádost jen tehdy, prokáže-li žadatel, že mu nebylo možno podati žádost závčas pro nezaviněnou a nepředvídanou překážku, nebo vznikl-li důvod pro odklad cvičení teprve po uvedené lhůtě. Žádosti předloží mužstvo v záloze domovskému doplňovacímu okres. velitelství prostřednictvím politického úřadu I. stolice místa trvalého bydliště a připojí vojenskou knížku.

Podání žádosti za odklad cvičení na příští rok nemá odkládacího účinku. O těchto žádostech rozhoduje s konečnou platností u mužstva v záloze domovské doplňovací okresní velitelství, u důstojníků a rotmistřů velitel kmenového tělesa.

Opětný odklad téhož cvičení na příští rok povoluje rovněž domovské okresní doplňovací velitelství s platností konečnou; je-li však žadatel v posledním neb předposledním ročníku I. zálohy, rozhoduje o žádostech za opětný odklad s konečnou platností zemské vojenské velitelství, nadřízené doplňovacímu okresnímu velitelství, jež by bylo jinak k rozhodování příslušné.

Povolení odkladu cvičení na příští rok mužstvu v záloze oznámí doplňovací okresní velitelství příslušnému náhradnímu tělesu (útvary) a povolený odklad cvičení ve zbrani poznamená ve vojenské knížce v rubrice určené pro záznamy vojenských úřadů.

Cvičení, jež bylo povolením odkladu zameškáno, dlužno nahraditi.

Státní a jiní veřejní zaměstnanci mohou sami žádati za odklad cvičení pro příští rok ze stejných důvodů jako ostatní příslušníci zálohy. Je-li však odkladu cvičení na příští rok potřebí v zájmu služby státního či veřejného úřadu, ústavu nebo podniku, podává žádost za odklad cvičení dotčeného za-

městnance jeho služební úřad (ústav, podnik), a to jen tehdy, jestliže změna služebních poměrů, nastalá přímo před zahájením cvičení, nejen přítomnosti povolání naprosto vyžaduje, nýbrž činí také zastoupení naprosto nemožným. Žádosti uvedené podávají k rozhodnutí státní (veřejné) úřady II. stolice domovskému zemskému vojenskému velitelství zaměstnancovu, ústřední úřady ministerstvu národní obrany. Žádosti ostatních státních (veřejných) úřadů třeba podati u domovského doplňovacího okresního velitelství zaměstnancova. Státní a jiní veřejní zaměstnanci mohou vyčkati vyřízení žádosti, jež jejich úřad (ústav, podnik) podal, na svém služebním místě. Byla-li žádost zamítnuta, jsou dotčení zaměstnanci povinni nastoupiti do činné služby ve lhůtě stanovené pro ono cvičení.

Není-li vojenskou správou jinak stanoveno, podrobí se mužstvo v záloze povinnému cvičení zásadně u své kmenové setniny (útvary), důstojníci a rotmistři u svého kmenového tělesa.

Je-li kmenové těleso osoby cvičením povinné mimo oblast zemského vojenského velitelství místa jejího trvalého bydliště, lze ji na odůvodněnou žádost, potvrzenou politickým úřadem I. stolice místa tohoto by-

dliště, povolit, aby mohla cvičení vykonati u nejbližšího vojskového tělesa (ústavu) stejného druhu zbraně (služeb) v divisií oblasti místa pobytu, a to v době, která byla stanovena pro cvičení v této divisií oblasti. Ve zcela výjimečných případech může býti takové povolení uděleno i tehdy, je-li kmenové těleso dotčené osoby v oblasti téhož zemského vojenského velitelství. Uvedenou žádost podává mužstvo v záloze a náhradní záloze u politického úřadu I. stolice místa trvalého bydliště, který ji po vyšetření postoupí přímo příslušnému vojskovému tělesu. Tento útvar rozhoduje o žádostech s konečnou platností po dohodě s vojskovým tělesem, u něhož má býti cvičení vykonáno. Nedosáhne-li se dohody, třeba žádost zamítnouti.

Doporučuje se podati žádosti o odklad cvičení na příští rok, nebo o povolání na cvičení ve zbraní na určitý měsíc, nebo o povolení vykonati cvičení u jiného než u vlastního kmenového tělesa již v měsíci prosinci t. r. u příslušného politického úřadu I. stolice (magistrát hlavního města Prahy, a venku u okresního úřadu) místa trvalého pobytu, aby tak tyto žádosti byly zaslány po vykonaném šetření do 15. ledna 1932 k velitelství, které o nich rozhoduje.

Z rozhodnutí ve věcech pracovních.

264.

Zaměstnanec, který byl zjednan na určitou dobu, má podle §§ 1158 a 1162 všeob. obč. zák. právo na ponechání ve službě tak dlouho, dokud ujednaná doba neuplyne nebo pokud pro zaměstnavatele nevznikne důležitý důvod k předčasnému propuštění podle § 1162 všeob. obč. zák. Toto právo zaměstnancovo nemůže býti pracovní smlouvou ani zrušeno ani omezeno. Rozhodnutí ns z 8. IX. 1931, č. j. Rv I 1087/30. Sb. min. sprav. 1000.

Mezi stranami není sporné, že smlouvou ze dne 1. března 1929 byl žalobce zjednan žalovanou ke službám jako šofér nákladního auta pro sezonu 1929 za měsíční plat a naturální byt a že zároveň byla ujednaná výpovědní doba čtrnácti dnů. Rovněž není sporné, že žalobce byl ze služeb žalované propuštěn před uplynutím zmíněné sezony a že mu žalovaná vyplatila mzdu jen za dalších čtrnáct dnů.

Byl-li žalobce zjednan žalovanou ke službám na dobu lázeňské sezony v Mar. Lázních, která podle žalobcova přednesu trvá od 15. dubna do 30. září 1930, šlo o služební poměr ujednaný na určitou dobu. Podle předpisů §§ 1158 a 1162 obč. zák. skončí se služební poměr ujednaný na určitou dobu buď uplynutím této doby před jejím projitím z důležitých důvodů. O tento druhý případ v souzené věci nejde a rovněž nejde o výjimky stanovené v druhém odstavci § 1158 obč. zák. pro služební poměr smluvený na

zkoušku nebo jen na dobu přechodné potřeby. Zaměstnavatel může podle posledního odstavce § 1158 obč. zák. výpovědi zrušiti jen služební poměr, jehož doba není ujednaním určena. Pro zaměstnanec, který byl zjednan na určitou dobu, plyne z uvedených ustanovení §§ 1158 a 1162 obč. zák. právo na ponechání ve službě tak dlouho, dokud ujednaná doba neuplyne nebo dokud pro zaměstnavatele nevznikne důležitý důvod k předčasnému propuštění podle § 1162 obč. zák. Toto jeho právo nemůže býti podle § 1164 obč. zák. pracovní smlouvou ani zrušeno ani omezeno. Zaměstnavateli není to na úkor, neboť, chceli si zachovati právo k výpovědi, je na něm, by si ujednal smlouvu na dobu neurčitou. Z uvedeného vyplývá pro souzený případ, že ustanovení služební smlouvy ze dne 1. března 1929 o čtrnáctidenní výpovědi není proti žalobci platné.

265.

Zákonem č. 221/24 nebylo dotčeno právní postavení dosavadních úředníků býv. okresních nemocenských pokladen. Ústřední sociální pojišťovně nepřislouší právo k jednostranné změně služební poměru těchto úředníků (ani podle § 69 cit. zák.). Rozhodnutí ns z 7. V. 1931, Rv I 1611/30. Váž. obč. 10760.

V § 69 (1) zákona čís. 221/1924 bylo stanoveno, že Ústřední sociální pojišťovna ustanovuje u nemocenských pojišťoven podle jejich velikosti správce, pokud se týká ředitele, pokladníka a